

§. 179. *Ревността на Маттаѳіа и на
сыноветъ му.*

Имаше тогазъ въ Іерусалимъ единъ свещенникъ на име Маттаѳіа, който имаше петмина сынове: Іуда, Іонаѳана, Симона, Елеазара и Іоанна. Тъ, за да не гледать злинытъ, които испытваше градътъ, излѣзохъ отъ него и са оттеглихъ въ пустынята. Тамъ са стече много народъ, на който сърцето бѣше прѣдадено Богу и на неговътъ законъ, и за малко врѣме са умножи толкозъ, щото са образува сѣща войска. Тогази тѣ подъ прѣдводителството на Маттаѳіа, рѣшихъ са да освободѣтъ отечеството си съ орѣжіе и да забранѣтъ вѣрата; и тѣй съборихъ вредъ дѣто имаше въздигнѣты храмове на лъжовнытъ богове и прѣнебреженото служеніе на истиннаго Бога възставихъ. (Млк. а. в. 1—48.).

§. 180. *Смъртъта на Маттаѳіа. Първытъ
дѣйствиа на Іуда Маккавей.*

Маттаѳій на умирање постави началникъ на войската сына си Іуда, който са нарече Маккавей. Той, като наслѣдова войната отъ баща си, слѣдоваше я прилѣжно. Той испълни сичкытъ си длѣжности като полководецъ; и като са облѣгаше на Божіята помощъ, прѣвзе крѣпости, постави стражи въ градове-тъ. Аполлонія, военнопочалникътъ на Антиоха побѣди и саморѣчно уби въ сраженіето и ножътъ който зе отъ него употрѣбваше послѣ въ боеветъ. (Млк. й. в. 49—3. 1—12. Е. и. 1—7.).